

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 81

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

58ο έτος
9 Μαρτίου 2015

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2015/C 081/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2015/C 081/02	Υπόθεση C-243/14: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 6ης Νοεμβρίου 2014 (αίτηση του Philippe Adam Krikorian — Γαλλία για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Grégoire Krikorian κ.λπ. (Άρθρο 267 ΣΛΕΕ — Άσκηση προσφυγής απευθείας από τους διαδίκους — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)	2
2015/C 081/03	Υπόθεση C-313/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie (Πολωνία) την 1η Ιουλίου 2014 — ASPROD sp. z o.o. κατά Dyrektor Izby Celnej w Szczecinie	2
2015/C 081/04	Υπόθεση C-526/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Ustavno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) στις 20 Νοεμβρίου 2014 — Tadej Kotnik κ.λπ., Jože Sedonja κ.λπ., Fondazione cassa di risparmio di Imola, Imola, Italijanska republika, Andrej Pipuš in Dušanka Pipuš, Tomaž Štrukelj, Luka Jukič, Angel Jaromil, Franc Marušič κ.λπ., Stajka Skrbinšek, Janez Forte κ.λπ., Marija Pipuš, Državni svet Republike Slovenije και Varuh človekovih pravic Republike Slovenije κατά Državni zbor Republike Slovenije.	3

EL

2015/C 081/05	Υπόθεση C-546/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Udine (Ιταλία) στις 28 Νοεμβρίου 2014 — Degano Trasporti S.a.s. di Ferruccio Degano & C. in liquidazione	4
2015/C 081/06	Υπόθεση C-560/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 5 Δεκεμβρίου 2014 — MM κατά Minister for Justice and Equality, Ireland και the Attorney General . .	5
2015/C 081/07	Υπόθεση C-572/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 11 Δεκεμβρίου 2014 — Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH κατά Amazon EU Sàrl κ.λπ.	5
2015/C 081/08	Υπόθεση C-578/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) στις 12 Δεκεμβρίου 2014 — Argenta Spaarbank NV κατά Belgische Staat	6
2015/C 081/09	Υπόθεση C-584/14: Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας.	7
2015/C 081/10	Υπόθεση C-592/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 19 Δεκεμβρίου 2014 — European Federation for Cosmetic Ingredients κατά Secretary of State for Business, Innovation and Skills	8
2015/C 081/11	Υπόθεση C-605/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 30 Δεκεμβρίου 2014 — Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu κατά Pekka Komu, Jelena Komu	9
2015/C 081/12	Υπόθεση C-607/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 29 Δεκεμβρίου 2014 — Bookit, Ltd κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	9
2015/C 081/13	Υπόθεση C-20/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Ιανουαρίου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 7 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-219/10, Autogrill España κατά Επιτροπής	10
2015/C 081/14	Υπόθεση C-21/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Ιανουαρίου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 7 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-399/11, Banco Santander και Santusa κατά Επιτροπής.	11

Γενικό Δικαστήριο

2015/C 081/15	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-420/11 και T-56/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2015 — Ocean Capital Administration κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα ληφθέντα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Δεδικασμένο — Επιπτώσεις της ακυρώσεως περιοριστικών μέτρων για την οντότητα που τελεί υπό την κατοχή ή τον έλεγχο οντότητας η οποία έχει αναγνωρισθεί ότι μετέχει στη διάδοση πυρηνικών όπλων — Περιορισμός των διαχρονικών αποτελεσμάτων μιας ακυρώσεως). .	12
2015/C 081/16	Υπόθεση T-140/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2015 — Teva Pharma και Teva Pharmaceuticals Europe κατά EMA [Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Ορφανά φάρμακα — Αίτηση χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας της γενόσημης εκδοχής του ορφανού φαρμάκου imatinib — Απόφαση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (EMA) με την οποία απορρίπτεται η αίτηση χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας — Εμπορική αποκλειστικότητα]	13
2015/C 081/17	Υπόθεση T-176/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2015 — Bank Tejarat κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα ληφθέντα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Σφάλμα εκτιμήσεως).	14

2015/C 081/18	Υπόθεση T-193/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2015 — MIP Metro κατά ΓΕΕΑ — Holsten Brauerei (H) [«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Επέκταση της προστασίας διεθνώς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα — Εικονιστικό σημείο H — Προγενέστερο εικονιστικό σημείο H — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Έλλειψη αιτιολογίας — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009»]	15
2015/C 081/19	Υπόθεση T-393/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2015 — Tsujimoto κατά ΓΕΕΑ — Kenzo (KENZO) [«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος KENZO — Προγενέστερο κοινοτικό λεκτικό σήμα KENZO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Φήμη — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 — Εκπρόθεσμη προσκόμιση εγγράφων — Διακριτική ευχέρεια του τμήματος προσφυγών — Άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009»].	15
2015/C 081/20	Υπόθεση T-133/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2015 — Pro-Aqua International κατά ΓΕΕΑ — Rexair (WET DUST CAN'T FLY) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Κοινοτικό λεκτικό σήμα WET DUST CAN'T FLY — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/209].	16
2015/C 081/21	Υπόθεση T-172/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2015 — Novomatic κατά ΓΕΕΑ — Simba Toys (AFRICAN SIMBA) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος AFRICAN SIMBA — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα Simba — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Πραγματική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009].	17
2015/C 081/22	Υπόθεση T-322/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2015 — Tsujimoto κατά ΓΕΕΑ — Kenzo (KENZO) [«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος KENZO — Προγενέστερο κοινοτικό λεκτικό σήμα KENZO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Φήμη — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Εκπρόθεσμη προσκόμιση εγγράφων — Διακριτική ευχέρεια του τμήματος προσφυγών — Άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009»].	17
2015/C 081/23	Υπόθεση T-166/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιανουαρίου 2015 — Bolívar Cerezo κατά ΓΕΕΑ — Renovalia Energy (RENOVALIA) [«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος RENOVALIA — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα RENOVA ENERGY και RENOVAENERGY — Μερική άρνηση καταχωρίσεως — Σχετικός λόγος μη καταχωρίσεως — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη εννόμου ερείσματος»]	18
2015/C 081/24	Υπόθεση T-507/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιανουαρίου 2015 — SolarWorld κ.λπ. κατά Επιτροπής [Προσφυγή ακυρώσεως — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (κυψέλες και πλακίδια) καταγωγής ή προελεύσεως Κίνας — Αποδοχή αναλήψεως υποχρεώσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ — Κοινοτική βιομηχανία — Πράξη που δεν αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτη]	19
2015/C 081/25	Υπόθεση T-535/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2015 — Vakoma κατά ΓΕΕΑ — VACOM (VAKOMA) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος VAKOMA — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα VACOM — Εισαγωγικό δικόγραφο της δίκης — Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων — Προδήλως απαράδεκτη»)	19
2015/C 081/26	Υπόθεση T-579/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2015 — Istituto di vigilanza dell'urbe κατά Επιτροπής («Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών — Παροχή υπηρεσιών ασφαλείας και υποδοχής επισκεπτών — Απόρριψη προσφοράς μετέχοντος σε διαγωνισμό — Ανάθεση της συμβάσεως σε άλλον προσφέροντα — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη εννόμου ερείσματος»)	20

2015/C 081/27	Υπόθεση T-672/14 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2014 — August Wolff και Remedia κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Άδεια κυκλοφορίας φαρμάκων που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)	21
2015/C 081/28	Υπόθεση T-793/14: Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2014 — Tempus Energy και Tempus Energy Technology κατά Επιτροπής.	21
2015/C 081/29	Υπόθεση T-799/14: Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2014 — Gazprom Neft κατά Συμβουλίου	22
2015/C 081/30	Υπόθεση T-832/14: Αγωγή της 30ής Δεκεμβρίου 2014 — Nutria κατά Επιτροπής.	23
2015/C 081/31	Υπόθεση T-7/15: Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2015 — Leopard κατά ΓΕΕΑ — Smart Market (LEOPARD true racing)	24
2015/C 081/32	Υπόθεση T-12/15: Προσφυγή της 13ης Ιανουαρίου 2015 — Banco Santander και Santusa κατά Επιτροπής	24
2015/C 081/33	Υπόθεση T-14/15: Προσφυγή της 13ης Ιανουαρίου 2015 — Lufthansa AirPlus Servicekarten κατά ΓΕΕΑ — Mareea Comtur (airpass.ro)	25
2015/C 081/34	Υπόθεση T-15/15: Προσφυγή της 13ης Ιανουαρίου 2015 — Costa κατά Κοινοβουλίου	26
2015/C 081/35	Υπόθεση T-17/15: Προσφυγή της 15ης Ιανουαρίου 2015 — Ιταλία κατά Επιτροπής.	27
2015/C 081/36	Υπόθεση T-29/15: Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2015 — International Management Group κατά Επιτροπής	28
2015/C 081/37	Υπόθεση T-258/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιανουαρίου 2015 — Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής	29
Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης		
2015/C 081/38	Υπόθεση F-142/14: Προσφυγή της 24ης Δεκεμβρίου 2014 — ZZ κατά Eurojust	30
2015/C 081/39	Υπόθεση F-30/14: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 15ης Ιανουαρίου 2015 Spreyart κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	30
2015/C 081/40	Υπόθεση F-49/14: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 12ης Ιανουαρίου 2015 DQ κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	30

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2015/C 081/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 73 της 2.3.2015

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 65 της 23.2.2015

EE C 56 της 16.2.2015

EE C 46 της 9.2.2015

EE C 34 της 2.2.2015

EE C 26 της 26.1.2015

EE C 16 της 19.1.2015

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 6ης Νοεμβρίου 2014 (αίτηση του Philippe Adam Krikorian — Γαλλία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Grégoire Krikorian κ.λπ.

(Υπόθεση C-243/14) ⁽¹⁾

(Άρθρο 267 ΣΛΕΕ — Άσκηση προσφυγής απευθείας από τους διαδίκους — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2015/C 081/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αίτηση υποβληθείσα από τον Philippe Adam Krikorian

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Krikorian κ.λπ.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στο ερώτημα που υπέβαλαν οι P. A. Krikorian κ.λπ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 16 της 19.01.2015.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie (Πολωνία) την 1η Ιουλίου 2014 — ASPROD sp. z o.o. κατά Dyrektor Izby Celnej w Szczecinie

(Υπόθεση C-313/14)

(2015/C 081/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ASPROD sp. z o.o.

Καθού: Dyrektor Izby Celnej w Szczecinie

Με απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2014, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) έκρινε ότι το άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά ⁽¹⁾, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία εξαρτά την εφαρμογή της προβλεπόμενης με τη διάταξη αυτή απαλλαγής από τον εναρμονισμένο ειδικό φόρο καταναλώσεως από την προϋπόθεση να διαθέτει ο ενδιαφερόμενος φορέας απόφαση της φορολογικής διοικήσεως περί καθορισμού των ανώτατων ορίων χρήσεως προϊόντων που έχουν απαλλαγεί δυνάμει της εν λόγω διατάξεως.

⁽¹⁾ ΕΕ L 316, σ. 21.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Ustavno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) στις 20 Νοεμβρίου 2014 — Tadej Kotnik κ.λπ., Jože Sedonja κ.λπ., Fondazione cassa di risparmio di Imola, Imola, Italijanska republika, Andrej Pipuš in Dušanka Pipuš, Tomaž Štrukelj, Luka Jukič, Angel Jaromil, Franc Marušič κ.λπ., Stajka Skrbinšek, Janez Forte κ.λπ., Marija Pipuš, Državni svet Republike Slovenije και Varuh človekovih pravic Republike Slovenije κατά Državni zbor Republike Slovenije

(Υπόθεση C-526/14)

(2015/C 081/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Ustavno sodišče

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: Tadej Kotnik κ.λπ., Jože Sedonja κ.λπ., Fondazione cassa di risparmio di Imola, Imola, Italijanska republika, Andrej Pipuš in Dušanka Pipuš, Tomaž Štrukelj, Luka Jukič, Angel Jaromil, Franc Marušič κ.λπ., Stajka Skrbinšek, Janez Forte κ.λπ., Marija Pipuš, Državni svet Republike Slovenije και Varuh človekovih pravic Republike Slovenije

Καθής: Državni zbor Republike Slovenije

Προδικαστικά ερωτήματα

1. α) Μήπως η τραπεζική ανακοίνωση ⁽¹⁾, όσον αφορά τα έννομα αποτελέσματα που παράγει in concreto, δεδομένου ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αποκλειστική αρμοδιότητα στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι αρμόδια να αποφασίζει για ζητήματα κρατικών ενισχύσεων, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι είναι δεσμευτική για τα κράτη μέλη τα οποία σκοπεύουν να άρουν σοβαρή διατάραξη της οικονομίας παρέχοντας κρατική ενίσχυση σε πιστωτικά ιδρύματα, όταν μια τέτοια ενίσχυση έχει μόνιμο χαρακτήρα και δεν μπορεί εύκολα να ανακληθεί;
- β) Μήπως τα σημεία 40 έως 46 της τραπεζικής ανακοινώσεως, τα οποία εξαρτούν τη δυνατότητα χορηγήσεως κρατικών ενισχύσεων, που αποβλέπουν στην άρση σοβαρής διατάραξεως της εθνικής οικονομίας, από την εκτέλεση της υποχρέωσης διαγραφής του κεφαλαίου, του υβριδικού κεφαλαίου και των τίτλων μειωμένης εξασφάλισης και/ή μετατροπής, σε κεφάλαιο, των τίτλων υβριδικού κεφαλαίου και των τίτλων μειωμένης εξασφάλισης, με σκοπό τον περιορισμό των κρατικών ενισχύσεων στο ελάχιστο αναγκαίο, προκειμένου να ληφθεί υπόψη ο ηθικός κίνδυνος, είναι συμβατά με τα άρθρα 107, 108 και 109 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο μέτρο κατά το οποίο υπερβαίνουν τις αρμοδιότητες της Επιτροπής, όπως ορίζονται στις προαναφερθείσες διατάξεις της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορούν τις κρατικές ενισχύσεις;
- γ) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 2, μήπως τα σημεία 40 έως 46 της τραπεζικής ανακοινώσεως, τα οποία εξαρτούν τη δυνατότητα χορηγήσεως κρατικών ενισχύσεων από την υποχρέωση διαγραφής του κεφαλαίου και/ή μετατροπής σε κεφάλαιο, στο μέτρο που η εν λόγω υποχρέωση αφορά τις μετοχές (κεφάλαιο), τους τίτλους υβριδικού κεφαλαίου και τους τίτλους μειωμένης εξασφάλισης που εκδόθηκαν πριν από τη δημοσίευση της τραπεζικής ανακοινώσεως και κατά τον χρόνο εκδόσεώς τους μπορούσαν εν όλω ή εν μέρει να διαγραφούν χωρίς αποζημίωση μόνο σε περίπτωση πτωχεύσεως της τράπεζας, είναι συμβατά με την κατά το δίκαιο της Ένωσης αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης;

- δ) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 2 και καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 3, μήπως τα σημεία 40 έως 46 της τραπεζικής ανακοινώσεως, τα οποία εξαρτούν τη δυνατότητα χορηγήσεως κρατικών ενισχύσεων από την υποχρέωση ακυρώσεως του κεφαλαίου, του υβριδικού κεφαλαίου και των τίτλων μειωμένης εξασφάλισης και/ή μετατροπής, σε κεφάλαιο, των τίτλων υβριδικού κεφαλαίου και των τίτλων μειωμένης εξασφάλισης, χωρίς να έχει κινηθεί και ολοκληρωθεί διαδικασία αφερεγγυότητας για την εκκαθάριση της περιουσίας του οφειλέτη μέσω δικαστικής διαδικασίας στην οποία θα μπορούσαν να μετάσχουν οι κάτοχοι χρηματοοικονομικών τίτλων μειωμένης εξασφάλισης, είναι συμβατά με το δικαίωμα ιδιοκτησίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽²⁾;
- ε) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 2 και καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα 3 και 4, μήπως τα σημεία 40 έως 46 της τραπεζικής ανακοινώσεως, τα οποία εξαρτούν τη δυνατότητα χορηγήσεως κρατικών ενισχύσεων από την υποχρέωση ακυρώσεως του κεφαλαίου, του υβριδικού κεφαλαίου και των τίτλων μειωμένης εξασφάλισης και/ή μετατροπής σε κεφάλαιο των τίτλων υβριδικού κεφαλαίου και των τίτλων μειωμένης εξασφάλισης, δεδομένου ότι η εφαρμογή τέτοιων μέτρων απαιτεί τη μείωση και/ή την αύξηση του βασικού κεφαλαίου με απόφαση του αρμόδιου διοικητικού οργάνου, και όχι με απόφαση της γενικής συνελεύσεως της ανώνυμης εταιρείας, είναι ασύμβατα με τα άρθρα 29, 34, 35 και 40 έως 42 της οδηγίας 2012/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 54, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων, με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες όσον αφορά τη σύσταση ανώνυμων εταιρειών και τη διατήρηση και τις μεταβολές του κεφαλαίου τους (ΕΕ L 315, σ. 74);
- στ) Μήπως η τραπεζική ανακοίνωση, όσον αφορά το σημείο της 19, και ειδικότερα την προβλεπόμενη στο σημείο αυτό απαίτηση σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων, το σημείο της 20, καθώς και την κατά τα σημεία 43 και 44 της εν λόγω ανακοινώσεως βασική υποχρέωση μετατροπής ή μειώσεως του υβριδικού κεφαλαίου και των τίτλων μειωμένης εξασφάλισης πριν από τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων, δύναται να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένα τέτοιο μέτρο δεν υποχρεώνει τα κράτη μέλη που σκοπεύουν να άρουν σοβαρή διατάραξη μέσω της χορηγήσεως κρατικής ενισχύσεως προς τα πιστωτικά ιδρύματα να εισαγάουν υποχρέωση πραγματοποίησεως της προαναφερθείσας μετατροπής ή μειώσεως, ως προϋπόθεση για τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων, βάσει του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή υπό την έννοια ότι, για να επιτραπεί η κρατική ενίσχυση, αρκεί το μέτρο μετατροπής ή μειώσεως να εφαρμόζεται σε αναλογικό μέτρο;
2. Πρέπει το άρθρο 2, έβδομη περίπτωση, της πιο πάνω οδηγίας [2001/24/ΕΚ] ⁽³⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στα μέτρα εξυγιάνσεως περιλαμβάνονται επίσης τα μέτρα που προβλέπουν τον κατά τα σημεία 40 έως 46 της τραπεζικής ανακοινώσεως καταμερισμό των επιβαρύνσεων μεταξύ των μετόχων και των πιστωτών μειωμένης εξασφάλισης (μείωση του βασικού κεφαλαίου της κατηγορίας 1, του υβριδικού κεφαλαίου και των τίτλων μειωμένης εξασφάλισης, καθώς και μετατροπή, σε κεφάλαιο, των τίτλων υβριδικού κεφαλαίου και των τίτλων μειωμένης εξασφάλισης);

⁽¹⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή, μετά την 1η Αυγούστου 2013, των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων στα μέτρα στηρίξεως των τραπεζών στο πλαίσιο της χρηματοπιστωτικής κρίσεως (ΕΕ 2013, C 216, σ. 1, στο εξής: τραπεζική ανακοίνωση).

⁽²⁾ ΕΕ L 315, σ. 74.

⁽³⁾ Οδηγία 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 125, σ. 15).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Udine (Ιταλία) στις 28 Νοεμβρίου 2014 — Degano Trasporti S.a.s. di Ferruccio Degano & C. in liquidazione

(Υπόθεση C-546/14)

(2015/C 081/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Udine

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Degano Trasporti S.a.s. di Ferruccio Degano & C. in liquidazione

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως οι αρχές και οι διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και της οδηγίας 2006/112/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, όπως έχουν ήδη ερμηνευθεί στις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 17.[7].2008 στην υπόθεση C-132/06, της 11.12.2008 στην υπόθεση C-174/07 και της 29.3.2012 στην υπόθεση C-500/10, αποκλείουν επίσης όπως διάταξη εθνικού δικαίου (και επομένως, όσον αφορά την παρούσα υπόθεση, ερμηνεία των άρθρων 162 και 182 του ιταλικού πτωχευτικού νόμου) καταστήσει παραδεκτή μια πρόταση πτωχευτικού συμβιβασμού η οποία προβλέπει, με τη ρευστοποίηση της περιουσίας του οφειλέτη, μερική μόνο πληρωμή της απαίτησής του Δημοσίου για ΦΠΑ, όταν δεν χρησιμοποιήθηκε το μέσο της φορολογικής συναλλαγής και για την εν λόγω απαίτηση δεν είναι προβλέψιμη —βάσει διαπιστώσεως από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα και κατόπιν επίσημου ελέγχου από το Tribunale— μεγαλύτερη πληρωμή σε περίπτωση πτωχευτικής εκκαθαρίσεως;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 5 Δεκεμβρίου 2014 — MM κατά Minister for Justice and Equality, Ireland και the Attorney General

(Υπόθεση C-560/14)

(2015/C 081/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court, Ιρλανδία

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίβλητος: MM

Αναρρεσιόντες: Minister for Justice and Equality, Ireland και the Attorney General

Προδικαστικό ερώτημα

1. Επιβάλλει «το δικαίωμα ακρόασεως», το οποίο αναγνωρίζεται από το δικαίωμα της Ένωσης, να παρέχεται στον αιτούντα επικουρική προστασία δυνάμει της οδηγίας 2004/83/ΕΚ⁽¹⁾, η δυνατότητα να αναπτύξει τα επιχειρήματά του σε προφορική διαδικασία κατά την εξέταση της αιτήσεως αυτής, ιδίως δε το δικαίωμα να καλεί και να εξετάζει μάρτυρες, σε περίπτωση που η αίτηση αυτή υποβάλλεται σε κράτος μέλος το οποίο διεξάγει δύο αυτοτελείς και διαδοχικές διαδικασίες για την εξέταση, αντιστοίχως, της αιτήσεως χορηγήσεως ασύλου και της αιτήσεως επικουρικής προστασίας;

(¹) Οδηγία 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (ΕΕ L 304, σ. 12).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 11 Δεκεμβρίου 2014 — Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH κατά Amazon EU Sàrl κ.λπ.

(Υπόθεση C-572/14)

(2015/C 081/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

Εναγόμενες: Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH, Amazon Media Sàrl

Προδικαστικό ερώτημα

Καταλέγεται η αξίωση καταβολής «δικαιής αποζημίωσης» κατ' άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας⁽¹⁾, η οποία εγείρεται σύμφωνα με το αυστριακό δίκαιο κατά επιχειρήσεως που θέτει το πρώτον σε κυκλοφορία στην εγχώρια αγορά υλικό φορέα, για εμπορικούς σκοπούς και έναντι αντιτίμου, μεταξύ των αξιώσεων από «ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας» κατά την έννοια του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽²⁾;

⁽¹⁾ ΕΕ L 167, σ. 10.

⁽²⁾ ΕΕ 2001, L 12, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) στις 12 Δεκεμβρίου 2014 — Argenta Spaarbank NV κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-578/14)

(2015/C 081/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Argenta Spaarbank NV

Εναγόμενο: Belgische Staat

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μήπως το άρθρο 198, σημείο 10, του WIB92, όπως είχε εφαρμογή για τα φορολογικά έτη 2000 και 2001, αντιβαίνει στο άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες (οδηγίας 90/435/ΕΟΚ⁽¹⁾) του Συμβουλίου) κατά το μέρος που ορίζει ότι οι τόκοι δεν θεωρούνται επαγγελματικά έξοδα μέχρι ποσού ίσου με αυτό των βάσει των άρθρων 202 έως 204 δυναμένων να εκπέσουν μερισμάτων από μετοχές που αποκτήθηκαν από εταιρεία η οποία, κατά τον χρόνο της μεταβίβασής τους, δεν τις κατείχε επί τουλάχιστον ένα συνεχές έτος, όπου δεν γίνεται διάκριση αναλόγως του αν η προαναφερθείσα φορολογία των τόκων αφορά τη συμμετοχή (ή τη χρηματοδότησή της) από την οποία αποκτήθηκαν τα δυνάμενα να απαλλαγούν μερίσματα;
- 2) Μήπως το άρθρο 198, σημείο 10, του WIB92, όπως είχε εφαρμογή για τα φορολογικά έτη 2000 και 2001, αποτελεί διάταξη για την αποφυγή της φορολογικής απάτης και των καταχρήσεων κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες (οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου) και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, μήπως το άρθρο 198, σημείο 10, του WIB92 υπερβαίνει το αναγκαίο όριο για την αποφυγή της φορολογικής απάτης και των καταχρήσεων, κατά το μέρος που ορίζει ότι οι τόκοι δεν θεωρούνται επαγγελματικά έξοδα μέχρι ποσού ίσου με αυτό των βάσει των άρθρων 202 έως 204 δυναμένων να εκπέσουν μερισμάτων από μετοχές που αποκτήθηκαν από εταιρεία η οποία, κατά τον χρόνο της μεταβίβασής τους, δεν τις κατείχε επί τουλάχιστον ένα συνεχές έτος, όπου δεν γίνεται διάκριση αναλόγως του αν η προαναφερθείσα φορολογία των τόκων αφορά τη συμμετοχή (ή τη χρηματοδότησή της) από την οποία αποκτήθηκαν τα δυνάμενα να απαλλαγούν μερίσματα;

⁽¹⁾ Οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ L 225, σ. 6).

Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας**(Υπόθεση C-584/14)**

(2015/C 081/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και D. Loma-Osorio Lerena)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

- Να διαπιστωθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη λαμβάνοντας τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 10 Σεπτεμβρίου 2009 στην υπόθεση C-286/08, Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 260 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.
- Να διαταχθεί η Ελληνική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή μια προτεινόμενη χρηματική ποινή ύψους 72 864,00 ευρώ ανά μέρα καθυστέρησης στην εκτέλεση της απόφασης που εκδόθηκε στην υπόθεση C-286/08 από την ημέρα που θα εκδοθεί η απόφαση στην παρούσα υπόθεση μέχρι την ημέρα που θα έχει εκτελεστεί η απόφαση που εκδόθηκε στην υπόθεση C-286/08.
- Να διαταχθεί η Ελληνική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή το ημερήσιο κατ' αποκοπήν ποσό των 8 096,00 ευρώ ανά ημέρα από την ημέρα έκδοσης της απόφασης στην υπόθεση C-286/08 έως την ημερομηνία που θα εκδοθεί η απόφαση στην παρούσα υπόθεση ή την ημερομηνία εκτέλεσης της απόφασης C-286/08 αν επέλθει νωρίτερα.
- Να καταδικαστεί η Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Το Δικαστήριο στην απόφαση που εξέδωσε την 10η Σεπτεμβρίου 2009 στην υπόθεση C-286/08, Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, έκρινε τα εξής:

«1. Η Ελληνική Δημοκρατία,

- μην έχοντας καταρτίσει και θεσπίσει εντός εύλογης προθεσμίας, σχέδιο διαχείρισης των επικίνδυνων αποβλήτων, το οποίο να είναι σύμφωνο με τις απαιτήσεις της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας, και μην έχοντας δημιουργήσει ενιαίο και κατάλληλο δίκτυο εγκαταστάσεων διάθεσης των επικίνδυνων αποβλήτων, στο πλαίσιο του οποίου να εφαρμόζονται οι πλέον κατάλληλες μέθοδοι για την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας
- μην έχοντας λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει, όσον αφορά τη διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων, την τήρηση των άρθρων 4 και 8 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί των στερεών αποβλήτων, καθώς και των άρθρων 3, παράγραφος 1, 6 έως 9, 13 και 14 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, πρώτον, από τα άρθρα 1, παράγραφος 2, και 6 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ ⁽³⁾ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα, σε συνδυασμό με τα άρθρα 5, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/12, δεύτερον, από το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/689, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 4 και 8 της οδηγίας 2006/12, καθώς και, τρίτον, από τα άρθρα 3, παράγραφος 1, 6 έως 9, 13 και 14 της οδηγίας 1999/31.

2. Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.»

2. Η Επιτροπή κίνησε διαδικασία κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας σχετικά με την εκτέλεση της ως άνω απόφασης του Δικαστηρίου επί τη βάση του άρθρου 260 ΣΛΕΕ. Από τις πληροφορίες που χορήγησε η Ελληνική Δημοκρατία και ειδικότερα, σύμφωνα με τα στοιχεία για το 2009, που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή με την απάντηση της 16ης Μαΐου 2011, φαίνεται ότι η συνολική παραγωγή επικίνδυνων αποβλήτων για το 2011 ανέρχεται σε 1 84 863,50 τόνους, ότι τα ιστορικά απόβλητα είναι της τάξης των 323 452,40 τόνων και ότι οι εξαγωγές ανέρχονται σε 5 147,40 τόνους. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η απόφαση του Δικαστηρίου, στην υπόθεση C- 286/08, δεν έχει εκτελεστεί, επτά και πλέον έτη από την έκδοσή της.

3. Η Επιτροπή, υποβάλλει επομένως αίτημα στο Δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 260 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ, το οποίο προβλέπει ότι, εφόσον η Επιτροπή προσφεύγει στο Δικαστήριο επειδή ένα κράτος μέλος δεν έλαβε τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου εντός της προθεσμίας που όρισε η Επιτροπή, τότε αυτή η τελευταία προσδιορίζει το ύψος της χρηματικής ποινής ή/και του κατ' αποκοπήν ποσού που, κατ' αυτή, οφείλει να καταβάλει το κράτος μέλος, και το οποίο η Επιτροπή κρίνει κατάλληλο για την περίπτωση. Η τελική απόφαση σχετικά με την επιβολή των κυρώσεων που προβλέπει το άρθρο 260 ΣΛΕΕ λαμβάνεται από το Δικαστήριο, το οποίο αποφαινεται εν προκειμένω με πλήρη δικαιοδοσία.
4. Η Επιτροπή, εφαρμόζοντας τα κριτήρια τα οποία έχει θέσει στην Ανακοίνωσή της από 13/12/2005 (όπως επικαιροποιήθηκε στις 17/09/2014) για την εφαρμογή του άρθρου 260 ΣΛΕΕ, αιτείται από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη λαμβάνοντας τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 10 Σεπτεμβρίου 2009 στην υπόθεση C-286/08, Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 260 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, να διατάξει την Ελληνική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή μια προτεινόμενη χρηματική ποινή ύψους 72 864,00 ευρώ ανά μέρα καθυστέρησης στην εκτέλεση της απόφασης που εκδόθηκε στην υπόθεση C-286/08 από την ημέρα που θα εκδοθεί η απόφαση στην παρούσα υπόθεση μέχρι την ημέρα που θα έχει εκτελεστεί η απόφαση που εκδόθηκε στη υπόθεση C-286/08, να διατάξει την Ελληνική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή το ημερησίο κατ' αποκοπήν ποσό των 8 096,00 ευρώ ανά ημέρα από την ημέρα έκδοσης της απόφασης στην υπόθεση C-286/08 έως την ημερομηνία που θα εκδοθεί η απόφαση στην παρούσα υπόθεση ή την ημερομηνία εκτέλεσης της απόφασης C-286/08 εάν επέλθει ωρίτερα, να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα

⁽¹⁾ EE L 114, σελ. 9-21

⁽²⁾ EE L 182, σελ.1-19

⁽³⁾ EE L 377, σελ. 20-27

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 19 Δεκεμβρίου 2014 — European Federation for Cosmetic Ingredients κατά Secretary of State for Business, Innovation and Skills

(Υπόθεση C-592/14)

(2015/C 081/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: European Federation for Cosmetic Ingredients

Καθών: Secretary of State for Business, Innovation and Skills, Attorney General

Παρεμβαίνουσες: British Union for the Abolition of Vivisection, European Coalition to End Animal Experiments

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για τα καλλυντικά προϊόντα ⁽¹⁾, την έννοια ότι απαγορεύει την τοποθέτηση στην αγορά της Κοινότητας καλλυντικών προϊόντων που περιέχουν συστατικά, ή συνδυασμό συστατικών, τα οποία έχουν αποτελέσει αντικείμενο δοκιμών σε ζώα, όταν οι εν λόγω δοκιμές έχουν πραγματοποιηθεί εκτός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου να ικανοποιηθούν οι νομοθετικές ή κανονιστικές απαιτήσεις τρίτων χωρών και να μπορούν τα καλλυντικά προϊόντα που περιέχουν τα ως άνω συστατικά να διατεθούν στις αγορές των χωρών αυτών;
- 2) Εξαρτάται η απάντηση στο ερώτημα 1 από το:
 - (α) αν, για τον έλεγχο ασφαλείας που διενεργείται δυνάμει του άρθρου 10 του ίδιου κανονισμού προκειμένου να αποδειχθεί αν το καλλυντικό προϊόν είναι ασφαλές για την ανθρώπινη υγεία πριν από τη διάθεσή του στην αγορά της Κοινότητας, δύνανται να χρησιμοποιηθούν στοιχεία που έχουν προκύψει από δοκιμές σε ζώα πραγματοποιηθείσες εκτός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

- (β) αν οι νομοθετικές ή κανονιστικές απαιτήσεις των τρίτων χωρών αφορούν την ασφάλεια των καλλυντικών προϊόντων;
- (γ) αν μπορούσε ευλόγως να προβλεφθεί ότι, κατά τον χρόνο πραγματοποίησής δοκιμών ορισμένου συστατικού σε ζώα [παραλειπόμενα] εκτός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οποιοσδήποτε θα μπορούσε να επιχειρήσει, σε ορισμένο στάδιο, να τοποθετήσει ένα καλλυντικό προϊόν που περιλαμβάνει το εν λόγω συστατικό στην αγορά της Κοινότητας; και/ή
- (δ) οποιαδήποτε άλλη παράμετρο και, αν ναι, ποια;

⁽¹⁾ ΕΕ L 342, σ. 59.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 30 Δεκεμβρίου 2014 — Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu κατά Pekka Komu, Jelena Komu

(Υπόθεση C-605/14)

(2015/C 081/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίουσες: Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu

Αναρρεσίβλητοι: Pekka Komu, Jelena Komu

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει την έννοια το άρθρο 22, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ότι, σε περίπτωση που ορισμένοι συνιδιοκτήτες ακινήτου ζητούν, προκειμένου να λυθεί η μεταξύ τους σχέση συνιδιοκτησίας, να διαταχθεί η εκποίηση του και να διοριστεί διαχειριστής προς τούτο, η σχετική υπόθεση έχει ως αντικείμενο εμπράγματα δικαιώματα σε ακίνητα, κατά την έννοια του άρθρου 22, σημείο 1, του κανονισμού;

⁽¹⁾ ΕΕ L 12, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 29 Δεκεμβρίου 2014 — Bookit, Ltd κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-607/14)

(2015/C 081/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Bookit, Ltd

Καθών: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Όσον αφορά την απαλλαγή από τον ΦΠΑ κατά το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας⁽¹⁾, όπως αυτό έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την απόφαση της 5ης Ιουνίου 1997, C-2/95, Sparekassernes Datasenter (SDC) (ΕCLI:EU:C:1997:278 Συλλογή 1997, σ. I-3017), βάσει ποιών σχετικών αρχών πρέπει να προσδιορίζεται αν η «υπηρεσία διαχείρισης πιστωτικών και χρεωστικών καρτών» (όπως η παρεχόμενη εν προκειμένω υπηρεσία) έχει ή όχι «ως αποτέλεσμα τη μεταφορά κεφαλαίων και συνεπάγεται νομικές και οικονομικές μεταβολές» υπό την έννοια της σκέψης 66 της προαναφερθείσας απόφασης;
- 2) Ποιες είναι καταρχήν οι παράμετροι που διαφοροποιούν (α) την υπηρεσία που συνίσταται στην παροχή χρηματοοικονομικών στοιχείων, χωρίς την οποία δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί η πληρωμή, αλλά η οποία δεν εμπίπτει στην απαλλαγή [όπως στην υπόθεση C-350/10, Nordea Pankki Suomi (ΕCLI:EU:C:2011:532 Συλλογή 2011, σ. I-7359)], από (β) την υπηρεσία διαχείρισης δεδομένων, η οποία έχει ουσιαστικά ως αποτέλεσμα τη μεταφορά κεφαλαίων και μπορεί, για αυτόν ακριβώς τον λόγο, σύμφωνα με όσα έχει κρίνει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να υπαχθεί στην απαλλαγή (όπως έγινε δεκτό με την απόφαση SDC, σκέψη 66);
- 3) Ειδικότερα, όσον αφορά τις υπηρεσίες διαχείρισης πιστωτικών και χρεωστικών καρτών:
 - i. Ισχύει η απαλλαγή για τέτοιου τύπου υπηρεσίες οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα τη μεταφορά κεφαλαίων, αλλά δεν περιλαμβάνουν τις ενέργειες χρεώσεως ενός λογαριασμού και αντίστοιχης πιστώσεως άλλου λογαριασμού;
 - ii. Εξαρτάται η χορήγηση της απαλλαγής από το αν ο πάροχος της υπηρεσίας λαμβάνει τους κωδικούς εγκρίσεως απευθείας από την τράπεζα του κατόχου της κάρτας ή, διαφορετικά, λαμβάνει τους κωδικούς αυτούς μέσω της αποδέκτριας τράπεζας με την οποία συνεργάζεται;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Ιανουαρίου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 7 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-219/10, Autogrill España κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-20/15 P)

(2015/C 081/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes και P. Němečková)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Autogrill España, S.A.

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την αναρριβαλλόμενη απόφαση·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 107, παράγραφος 1, της Συνθήκης και ιδίως της διαλαμβανόμενης στο εν λόγω άρθρο έννοιας του επιλεκτικού χαρακτήρα των κρατικών ενισχύσεων.

Αυτός ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως διαιρείται σε δύο σκέλη τα οποία αντλούνται από την προβαλλόμενη πλάνη περί το δίκαιο:

- πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο πλανάται καθόσον απαιτεί, προκειμένου να αποδειχθεί ο επιλεκτικός χαρακτήρας του μέτρου, τον προσδιορισμό μιας ομάδας επιχειρήσεων που έχουν ιδιαίτερα και εγγενή χαρακτηριστικά (εξακριβώσιμα *ex ante*)· και
- δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο ερμηνεύει κατά τρόπο εσφαλμένο την έννοια του επιλεκτικού χαρακτήρα καθόσον προβαίνει σε τεχνητή διάκριση μεταξύ των ενισχύσεων για την εξαγωγή αγαθών και των ενισχύσεων για την εξαγωγή κεφαλαίου.

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Ιανουαρίου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 7 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-399/11, Banco Santander και Santusa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-21/15 P)

(2015/C 081/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes και P. Němečková)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Banco Santander, S.A. και Santusa Holding, S.L.

Αιτήματα

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την αναρρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 107, παράγραφος 1, της Συνθήκης και ιδίως της διαλαμβανόμενης στο εν λόγω άρθρο έννοιας του επιλεκτικού χαρακτήρα των κρατικών ενισχύσεων.

Αυτός ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως διαιρείται σε δύο σκέλη τα οποία αντλούνται από την προβαλλόμενη πλάνη περί το δίκαιο:

- πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο πλανάται καθόσον απαιτεί, προκειμένου να αποδειχθεί ο επιλεκτικός χαρακτήρας του μέτρου, τον προσδιορισμό μιας ομάδας επιχειρήσεων που έχουν ιδιαίτερα και εγγενή χαρακτηριστικά (εξακριβώσιμα *ex ante*)· και
 - δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο ερμηνεύει κατά τρόπο εσφαλμένο την έννοια του επιλεκτικού χαρακτήρα καθόσον προβαίνει σε τεχνητή διάκριση μεταξύ των ενισχύσεων για την εξαγωγή αγαθών και των ενισχύσεων για την εξαγωγή κεφαλαίου.
-

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2015 — Ocean Capital Administration κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-420/11 και T-56/12) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα ληφθέντα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Δεδικασμένο — Επιπτώσεις της ακυρώσεως περιοριστικών μέτρων για την οντότητα που τελεί υπό την κατοχή ή τον έλεγχο οντότητας η οποία έχει αναγνωρισθεί ότι μετέχει στη διάδοση πυρηνικών όπλων — Περιορισμός των διαχρονικών αποτελεσμάτων μιας ακυρώσεως)

(2015/C 081/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Ocean Capital Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) και οι λοιπές προσφεύγουσες των οποίων οι επωνυμίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα της αποφάσεως (υπόθεση T-420/11): IRISL Maritime Training Institute (Τεχεράνη, Ιράν)· Kheibar Co. (Τεχεράνη)· Kish Shipping Line Manning Co. (Kish Island, Ιράν)· IRISL Multimodal Transport Co. (Τεχεράνη) (υπόθεση T-56/12) (εκπρόσωποι: F. Randolph, QC, M. Taher, solicitor, και M. Lester, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bischof και, στην υπόθεση T-420/11, P. Plaza García και, στην υπόθεση T-56/12, M. -M. Ιωσηφίδου)

Αντικείμενο

Στην υπόθεση T-420/11, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2011/299/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 136, σ. 65), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 503/2011 του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 όσον αφορά περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 136, σ. 26), και του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1), στο μέτρο που οι πράξεις αυτές αφορούν τις προσφεύγουσες, και, στην υπόθεση T-56/12, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 319, σ. 71), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 319, σ. 11), και του κανονισμού 267/2012, στο μέτρο που οι πράξεις αυτές αφορούν τις προσφεύγουσες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Ακυρώνει, στο μέτρο που αφορούν την Ocean Capital Administration GmbH και τις λοιπές προσφεύγουσες των οποίων οι επωνυμίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα της παρούσας αποφάσεως:

— την απόφαση 2011/299/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν·

— τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 503/2011 του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 όσον αφορά περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν·

— τον κανονισμό (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 961/2010.

2) Ακυρώνει, στο μέτρο που αφορούν τις IRISL Maritime Training Institute, Kheibar Co., Kish Shipping Line Manning Co. και IRISL Multimodal Transport Co.:

— την απόφαση 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν·

- τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν·
- τον κανονισμό 267/2012.
- 3) Τα αποτελέσματα της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2011/299, και με την απόφαση 2011/783, διατηρούνται, όσον αφορά, αφενός, την Ocean Capital Administration και τις λοιπές προσφεύγουσες των οποίων οι επωνυμίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης και, αφετέρου, τις IRISL Maritime Training Institute, Kheibar, Kish Shipping Line Manning και IRISL Multimodal Transport, έως ότου η ακύρωση του κανονισμού 267/2012 αρχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της.
- 4) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, τα δικαστικά έξοδα, αφενός, της Ocean Capital Administration και των 35 λοιπών προσφευγουσών των οποίων οι επωνυμίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης και, αφετέρου, των IRISL Maritime Training Institute, Kheibar, Kish Shipping Line Manning και IRISL Multimodal Transport.

(¹) ΕΕ C 290 της 1.10.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2015 — Teva Pharma και Teva Pharmaceuticals Europe κατά EMA

(Υπόθεση T-140/12) (¹)

[Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Ορφανά φάρμακα — Αίτηση χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας της γενόσημης εκδοχής του ορφανού φαρμάκου imatinib — Απόφαση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (EMA) με την οποία απορρίπτεται η αίτηση χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας — Εμπορική αποκλειστικότητα]

(2015/C 081/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Teva Pharma BV (Ουτρέχτη, Κάτω Χώρες) και Teva Pharmaceuticals Europe BV (Ουτρέχτη) (εκπρόσωποι: D. Anderson, QC, K. Bacon, barrister, G. Morgan και C. Drew, solicitors)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA) (εκπρόσωποι: T. Jabłoński, M. Tovar Gomis και N. Rampal Olmedo)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. White, P. Mihaylova και M. Šimerdová)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων της 24ης Ιανουαρίου 2012, περί απορρίψεως της αιτήσεως που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας του φαρμάκου imatinib Ratiopharm, το οποίο αποτελεί γενόσημη εκδοχή του ορφανού φαρμάκου imatinib, όσον αφορά τις θεραπευτικές ενδείξεις σχετικά με τη θεραπεία της χρόνιας μυελοειδούς λευχαιμίας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Teva Pharma BV και η Teva Pharmaceuticals Europe BV φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα, καθώς και τα έξοδα του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (EMA).
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 165 της 9.6.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2015 — Bank Tejarat κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-176/12) ⁽¹⁾**(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα ληφθέντα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Σφάλμα εκτιμήσεως)**

(2015/C 081/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bank Tejarat (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: S. Zaiwalla, P. Reddy, F. Zaiwalla και Z. Burbeza, solicitors, D. Wyatt, QC, και R. Blakeley, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bischof και S. Cook)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως, με άμεση ισχύ, της αποφάσεως 2012/35/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, για τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 19, σ. 22), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 54/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 19, σ. 1), του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 709/2012 του Συμβουλίου, της 2ας Αυγούστου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού 267/2012 (ΕΕ L 208, σ. 2).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Ακυρώνει, στο μέτρο που αφορούν την Bank Tejarat:

- το σημείο 2 του πίνακα I.B. του παραρτήματος I της αποφάσεως 2012/35/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, για τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν·
- το σημείο 2 του πίνακα I.B. του παραρτήματος I του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 54/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν·
- το σημείο 105 του πίνακα I.B. του παραρτήματος IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010·
- το σημείο 5 του παραρτήματος II του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 709/2012 του Συμβουλίου, της 2ας Αυγούστου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού 267/2012.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Τα αποτελέσματα της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2012/35, διατηρούνται όσον αφορά την Bank Tejarat, έως ότου η ακύρωση του κανονισμού 267/2012 και του εκτελεστικού κανονισμού 709/2012 αρχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της.

4) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 174 της 16.6.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2015 — MIP Metro κατά ΓΕΕΑ — Holsten Brauerei (H)

(Υπόθεση T-193/12) ⁽¹⁾

[«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα — Εικονιστικό σημείο Η — Προγενέστερο εικονιστικό σημείο Η — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Έλλειψη αιτιολογίας — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009»]

(2015/C 081/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J.-C. Plate και R. Kaase, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Holsten-Brauerei AG (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Hebeis και R. Douglas, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Φεβρουαρίου 2012 (υπόθεση R 2340/2010-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Holsten-Brauerei AG και της MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα

⁽¹⁾ ΕΕ C 194 της 30.6.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2015 — Tsujimoto κατά ΓΕΕΑ — Kenzo (KENZO)

(Υπόθεση T-393/12) ⁽¹⁾

[«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος KENZO — Προγενέστερο κοινοτικό λεκτικό σήμα KENZO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Φήμη — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 — Εκπρόθεσμη προσκόμιση εγγράφων — Διακριτική ευχέρεια του τμήματος προσφυγών — Άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009»]

(2015/C 081/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Kenzo Tsujimoto (Οσάκα, Ιαπωνία) (εκπρόσωπος: A. Wenninger-Lenz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: P. Bullock)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Kenzo (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Roncaglia, G. Lazzeretti και N. Parrotta, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 29ης Μαΐου 2012 (υπόθεση R 1659/2011-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Kenzo και του Kenzo Tsujimoto.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Kenzo Tsujimoto στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 355 της 17.11.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2015 — Pro-Aqua International κατά ΓΕΕΑ — Rexair (WET DUST CAN'T FLY)

(Υπόθεση T-133/13) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Κοινοτικό λεκτικό σήμα WET DUST CAN'T FLY — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2015/C 081/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pro-Aqua International GmbH (Ansbach, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Raible, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: M. Rajh και J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Rexair LLC (Troy, Μίσιγκαν, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: A. Bayer, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης Δεκεμβρίου 2012 (υπόθεση R 211/2012-2), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Pro-Aqua International GmbH και της Rexair LLC.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Pro-Aqua International GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 123 της 27.4.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2015 — Novomatic κατά ΓΕΕΑ — Simba Toys (AFRICAN SIMBA)

(Υπόθεση T-172/13) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού λεκτικού σήματος AFRICAN SIMBA — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα Simba — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Πραγματική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009]

(2015/C 081/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Αυστρία) (εκπρόσωπος: W. Mosing, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Schifko)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth, Γερμανία) (εκπρόσωποι: O. Ruhl και C. Sachs, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Ιανουαρίου 2013 (υπόθεση R 157/2012-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Simba Toys GmbH & Co. και της Novomatic AG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Novomatic AG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 141 της 18.5.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2015 — Tsujimoto κατά ΓΕΕΑ — Kenzo (KENZO)

(Υπόθεση T-322/13) ⁽¹⁾

[«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού λεκτικού σήματος KENZO — Προγενέστερο κοινοτικό λεκτικό σήμα KENZO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Φήμη — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Εκπρόθεσμη προσκόμιση εγγράφων — Διακριτική ευχέρεια του τμήματος προσφυγών — Άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009»]

(2015/C 081/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Kenzo Tsujimoto (Οσάκα, Ιαπωνία) (εκπρόσωπος: A. Wenninger-Lenz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: αρχικά M. Rajh και J. Crespo Carrillo, στη συνέχεια M. Rajh P. Bullock)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Kenzo (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Roncaglia, G. Lazzeretti και N. Parrotta, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 25ης Μαρτίου 2013 (υπόθεση R 1364/2012-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Kenzo και του Kenzo Tsujimoto.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Kenzo Tsujimoto στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 252 της 31.8.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιανουαρίου 2015 — Bolívar Cerezo κατά ΓΕΕΑ — Renovalia Energy (RENOVALIA)

(Υπόθεση T-166/12) ⁽¹⁾

[«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού κοινοτικού σήματος RENOVALIA — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα RENOVA ENERGY και RENOVAENERGY — Μερική άρνηση καταχώρισης — Σχετικός λόγος μη καταχώρισης — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη εννόμου ερείσματος»]

(2015/C 081/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Juan Bolívar Cerezo (Γρανάδα, Ισπανία) (εκπρόσωπος: I. Barroso Sánchez-Lafuente, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: O. Mondéjar Ortuño)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Renovalia Energy, SA (Villarobledo, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Velázquez Ibáñez, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 26ης Ιανουαρίου 2012 (Υπόθεση R 663/2011-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Renovalia Energy, SA και Juan Bolívar Cerezo.

Διατακτικό της απόφασης

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Juan Bolívar Cerezo στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 194 της 30.6.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιανουαρίου 2015 — SolarWorld κ.λπ. κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-507/13) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (κυψέλες και πλακίδια) καταγωγής ή προελεύσεως Κίνας — Αποδοχή αναλήψεως υποχρέωσης στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ — Κοινοτική βιομηχανία — Πράξη που δεν αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο]

(2015/C 081/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: SolarWorld AG (Βόνη, Γερμανία); Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Ιταλία); Global Sun Ltd (Sliema, Μάλτα); Silicio Solar, SAU (Μαδρίτη, Ισπανία); Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Puertollano, Ισπανία) (εκπρόσωποι: L. Ruessmann, δικηγόρος, και J. Beck, solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland, T. Maxian Rusche και A. Stobiecka-Kuik)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2013/423/ΕΕ της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 2013, για την αποδοχή ανάληψης υποχρέωσης που προτάθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες και πλακίδια) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 209, σ. 26), και της εκτελεστικής αποφάσεως 2013/707/ΕΕ της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2013, για τη βεβαίωση της αποδοχής ανάληψης υποχρέωσης που προτάθηκε στο πλαίσιο των διαδικασιών αντιντάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων όσον αφορά τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (δηλαδή κυψελών) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας κατά την περίοδο εφαρμογής των οριστικών μέτρων (ΕΕ L 325, σ. 214).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τις SolarWorld AG, Brandoni solare SpA, Global Sun Ltd, Silicio Solar, SAU και Solaria Energia y Medio Ambiente, SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 325 της 9.11.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2015 — Vakoma κατά ΓΕΕΑ —
VACOM (VAKOMA)

(Υπόθεση T-535/13) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος VAKOMA — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα VACOM — Εισαγωγικό δικόγραφο της δίκης — Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων — Προδήλως απαράδεκτο»)

(2015/C 081/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vakoma GmbH (Μαγδεβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Kazzer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: VACOM Vakuum Komponenten & Messtechnik GmbH (Ιένα, Γερμανία)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 1ης Αυγούστου 2013 (Υπόθεση R 908/2012-1), σχετική με διαδικασία ανακοπής μεταξύ VACOM Vakuum Komponenten & Messtechnik GmbH και Vakoma GmbH.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τη Vakoma GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 367 της 14.12.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2015 — Istituto di vigilanza dell'urbe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-579/13) ⁽¹⁾

(«Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών — Παροχή υπηρεσιών ασφαλείας και υποδοχής επισκεπτών — Απόρριψη προσφοράς μετέχοντος σε διαγωνισμό — Ανάθεση της συμβάσεως σε άλλον προσφέροντα — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη εννόμου ερείσματος»)

(2015/C 081/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Istituto di vigilanza dell'urbe SpA (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: D. Dodaro και S. Cianciullo, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Carpelletti και F. Moro)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής περί απορρίψεως της προσφοράς του προσφεύγοντος στο πλαίσιο διαγωνισμού που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (2013/S 101-172120) και που ανέθεσε το μέρος 1 όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών ασφαλείας και υποδοχής επισκεπτών σε άλλον προσφέροντα, καθώς και κάθε προηγούμενης, συναφούς ή συνακόλουθης πράξεως, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η σύμβαση που συνήφθη με τον ανάδοχο, και, αφετέρου, αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που προκλήθηκε από το γεγονός της αναθέσεως της συμβάσεως στον ανάδοχο.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Το Istituto di vigilanza dell'urbe SpA φέρει, επιπλέον των δικών του δικαστικών εξόδων, και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, σύμφωνα με τα αιτήματα της τελευταίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 377 της 21.12.2013.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2014 — August Wolff και Remedia κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-672/14 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Άδεια κυκλοφορίας φαρμάκων που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)

(2015/C 081/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αιτούσες: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Γερμανία), και Remedia d.o.o. (Ζάγκρεμπ, Κροατία) (εκπρόσωποι: P. Klarrich, C. Schmidt και P. Arbeiter, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Šimerdová, A. Sipos και B.-R. Killmann)

Αντικείμενο

Αναστολή εκτελέσεως της εκτελεστικής απόφασης C(2014) 6030 τελικό, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 19ης Αυγούστου 2014, σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας φαρμάκων για τοπική ανθρώπινη χρήση με υψηλή συγκέντρωση εστραδιόλης βάσει του άρθρου 31 της οδηγίας 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (EE L 311, σ. 67).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Ανακαλεί τη διάταξη της 2ας Οκτωβρίου 2014.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2014 — Tempus Energy και Tempus Energy Technology κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-793/14)

(2015/C 081/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Tempus Energy Ltd (Reading, Ηνωμένο Βασίλειο) και Tempus Energy Technology Ltd (Cheltenham, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: J. Derenne, J. Blockx, C. Ziegler και M. Kinsella, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά της έξοδα καθώς και στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή τους οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της απόφασης C(2014) 5083 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2014, στην υπόθεση SA.35980 (2014/N-2) — Ηνωμένο Βασίλειο, Electricity Market Reform — Capacity Market.

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, τις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της αναλογικότητας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και εκτίμησε πλημμελώς τα πραγματικά περιστατικά, στο μέτρο που δεν κίνησε επίσημη διαδικασία έρευνας. Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι:
 - η Επιτροπή δεν εκτίμησε ορθά τον πιθανό ρόλο που διαδραματίζει η ανταπόκριση από την πλευρά της ζήτησης [Demand-Side Response, DSR] στην αγορά επάρκειας ισχύος του Ηνωμένου Βασιλείου·
 - οι περιορισμοί που θεσπίζονται σχετικά με τη διάρκεια των συμβάσεων DSR στην αγορά επάρκειας ισχύος παραβιάζουν τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων και στηρίζονται σε πλημμελή εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών·
 - η θέσπιση της υποχρέωσης όσων δραστηριοποιούνται στη DSR να επιλέξουν μεταξύ μεταβατικών και σταθερών δημοπρασιών παραβιάζει τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων·
 - η μέθοδος υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους στην αγορά επάρκειας ισχύος παραβιάζει τις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αναλογικότητας·
 - η αναφορά σε επεισόδια ανεπάρκειας ισχύος με αόριστη και όχι χρονικά προσδιορισμένη διάρκεια, που γίνεται στο πλαίσιο των σταθερών δημοπρασιών της αγοράς επάρκειας ισχύος, είναι αντίθετη στις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης·
 - η πρόβλεψη υποχρεωτικής καταθέσεως εγγυητικής επιστολής για τη συμμετοχή στις δημοπρασίες στο πλαίσιο της αγοράς επάρκειας ισχύος παραβιάζει τις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης· και
 - η μη πρόβλεψη, στο πλαίσιο της αγοράς επάρκειας ισχύος, μιας πρόσθετης αμοιβής για εξοικονόμηση στις απώλειες μετάδοσης και διανομής από την DSR παραβιάζει τις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
2. Με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της.

Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2014 — Gazprom Neft κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-799/14)

(2015/C 081/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gazprom Neft ΟΑΟ (Αγία Πετρούπολη, Ρωσία) (εκπρόσωποι: L. Van den Hende, δικηγόρος, και S. Cogman, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Συμβούλιο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2014/659/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 8ης Σεπτεμβρίου 2014 ⁽¹⁾, με το οποίο προστέθηκε το άρθρο 4α στην απόφαση 2014/512/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου·
- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 960/2014 του Συμβουλίου, της 8ης Σεπτεμβρίου 2014 ⁽²⁾, με το οποίο προστέθηκε το άρθρο 3α στον κανονισμό 833/2014 του Συμβουλίου·
- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, και το παράρτημα της αποφάσεως 2014/659/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, καθόσον προσδίδουν το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχεία β' έως δ', το άρθρο 1, παράγραφος 3, και το παράρτημα ΙΙΙ της αποφάσεως 2014/512/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, καθόσον οι διατάξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα·
- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 5, το άρθρο 1, παράγραφος 9, και το παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού 960/2014 του Συμβουλίου, καθόσον προσδίδουν το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχεία β' έως δ', το άρθρο 5, παράγραφος 3, και το παράρτημα VI του κανονισμού 833/2014 του Συμβουλίου, καθόσον οι διατάξεις αφορούν την προσφεύγουσα·

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2014/659/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, με το οποίο αντικαταστάθηκε το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως 2014/512/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, καθόσον η διάταξη αυτή αφορά την προσφεύγουσα·
- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 5, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 960/2014 του Συμβουλίου, με το οποίο αντικαταστάθηκε το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 833/2014 του Συμβουλίου, καθόσον η διάταξη αυτή αφορά την προσφεύγουσα, και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ λόγω ελλείψεως αιτιολογίας, καθόσον, μεταξύ άλλων, ούτε η απόφαση 2014/659/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, ούτε ο κανονισμός 960/2014 του Συμβουλίου επιχειρούν έστω να εξηγήσουν τους λόγους για τους οποίους τα μη συμβατικά πετρελαϊκά έργα της προσφεύγουσας αποτέλεσαν αντικείμενο στοχευμένων περιοριστικών μέτρων.
2. Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το άρθρο 215 ΣΛΕΕ δεν αποτελεί πρόσφορη νομική βάση για τις προσβαλλόμενες διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 960/2014 του Συμβουλίου και ότι το άρθρο 29 ΣΕΕ δεν αποτελεί πρόσφορη νομική βάση για τις προσβαλλόμενες διατάξεις της αποφάσεως 2014/659/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις παραβιάζουν τη συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ της ΕΕ και της Ρωσίας ⁽³⁾.
4. Με τον τέταρτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων. Οι προσβαλλόμενες διατάξεις αποτελούν δυσανάλογη επέμβαση στην επιχειρηματική ελευθερία της προσφεύγουσας και στο δικαίωμά της ιδιοκτησίας. Δεν είναι πρόσφορα για την επίτευξη του σκοπού τους (και, συνεπώς, δεν είναι και αναγκαία) και, εν πάση περιπτώσει, επιβάλλουν επιβαρύνσεις οι οποίες υπερβαίνουν κατά πολύ οποιαδήποτε πιθανά οφέλη.

⁽¹⁾ Απόφαση 2014/659/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 8ης Σεπτεμβρίου 2014, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/512/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία (ΕΕ L 271, σ. 54).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 960/2014 του Συμβουλίου, της 8ης Σεπτεμβρίου 2014, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 833/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία (ΕΕ L 271, σ. 3).

⁽³⁾ Απόφαση του Συμβουλίου και της Επιτροπής της 30ής Οκτωβρίου 1997 για τη σύναψη της συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Ρωσικής Ομοσπονδίας, αφετέρου (ΕΕ L 327, σ. 1).

Αγωγή της 30ής Δεκεμβρίου 2014 — Nutria κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-832/14)

(2015/C 081/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Nutria ΑΕ (Άγιος Κωνσταντίνος Λοκρίδα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: M.-J. Jacquot, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να της καταβάλει αποζημίωση ύψους 5 204 350 EUR·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να της καταβάλει συμπληρωματική αποζημίωση ύψους 12 000 EUR προς κάλυψη των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει ένα μοναδικό ισχυρισμό αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 191 του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 ⁽¹⁾, λόγω της αρνήσεως της Επιτροπής να παρατείνει την προθεσμία εντός της οποίας έπρεπε να εκτελεστεί το ελληνικό μέρος του ευρωπαϊκού προγράμματος διανομής τροφίμων στους απόρους της Κοινότητας για το έτος 2010.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) (ΕΕ L 299, σ. 1).

Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2015 — Leopard κατά ΓΕΕΑ — Smart Market (LEOPARD true racing)

(Υπόθεση T-7/15)

(2015/C 081/31)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Leopard SA (Howald, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: P. Lê Dai, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Smart Market, SLU (Alcantarilla, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινωνικό εικονιστικό σήμα το οποίο περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «LEOPARD true racing» — Αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 10 139 202

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Οκτωβρίου 2014 στην υπόθεση R 1866/2013-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει μερικώς την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 13ης Ιανουαρίου 2015 — Banco Santander και Santusa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-12/15)

(2015/C 081/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Banco Santander, SA (Santander, Ισπανία) και Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και J. Panero Rivas, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτούς και βάσιμους τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως·
- να ακυρώσει το άρθρο 1 της αποφάσεως, στο μέτρο που κρίνει ότι η νέα ερμηνεία του άρθρου 12 TRLIS [texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (ενοποιημένου κειμένου του νόμου περί φορολογίας εισοδήματος νομικών προσώπων)] την οποία υιοθετούν οι ισπανικές διοικητικές αρχές πρέπει να θεωρηθεί ως ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά κρατική ενίσχυση·
- να ακυρώσει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως στο μέτρο που απαιτεί από το Βασίλειο της Ισπανίας να θέσει τέλος σε ό,τι θεωρεί η απόφαση ως καθεστώς ενισχύσεως, όπως αυτό περιγράφεται στο άρθρο 1·
- να ακυρώσει το άρθρο 4, παράγραφοι 2, 3, 4 και 5, της αποφάσεως στο μέτρο που οι διατάξεις αυτές υποχρεώνουν το Βασίλειο της Ισπανίας σε ανάκτηση των ποσών τα οποία θεωρούνται από την Επιτροπή ως κρατική ενίσχυση·
- επικουρικός, να περιορίσει την έκταση της υποχρέωσης ανακτήσεως που επιβάλλεται στο Βασίλειο της Ισπανίας με το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως κατά τον ίδιο τρόπο που τούτο γίνεται στην πρώτη και στη δεύτερη απόφαση, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοια προς τους λόγους και τα επιχειρήματα που προβάλλονται στην υπόθεση T-826/14, Ισπανία κατά Επιτροπής.

Προβάλλεται, ιδίως, πλάνη περί το δίκαιο σε ό,τι αφορά τον νομικό χαρακτηρισμό του μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως, τον καθορισμό του ωφελούμενου από το μέτρο και τον χαρακτηρισμό της πραγματοποιούμενης από τις διοικητικές αρχές ερμηνείας ως ενισχύσεως διαφορετικής από εκείνη που εξετάστηκε στις αποφάσεις της Επιτροπής· ακόμη, παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, του estoppel και της ασφάλειας δικαίου.

Προσφυγή της 13ης Ιανουαρίου 2015 — Lufthansa AirPlus Servicekarten κατά ΓΕΕΑ — Mareea Comtur (airpass.ro)

(Υπόθεση T-14/15)

(2015/C 081/33)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH (Neu Isenburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. Kunze, Solicitor, και G. Württenberger, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: SC Mareea Comtur SRL (Deva, Ρουμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «airpass.ro» — Υπ' αριθ. 10 649 358 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης Οκτωβρίου 2014 στην υπόθεση R 1918/2013-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση, καθόσον αφορά υπηρεσίες της κλάσεως 35·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', 64 και 76 του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 13ης Ιανουαρίου 2015 — Costa κατά Κοινοβουλίου**(Υπόθεση T-15/15)**

(2015/C 081/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Paolo Costa (Βενετία, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Orsoni και M. Romeo, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να κηρύξει άκυρη, κατά τα άρθρα 263 και 264 ΣΛΕΕ, την απόφαση του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11ης Νοεμβρίου 2014, η οποία κοινοποιήθηκε στις 28 Νοεμβρίου 2014, καθώς και όλες τις σχετικές προγενέστερες, συναφείς και συνακόλουθες πράξεις.
- Να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της αριθ. 318189 αποφάσεως του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11ης Νοεμβρίου 2014, η οποία έχει ως αντικείμενο την αναστολή καταβολής της συντάξεως του προσφεύγοντος από τον Ιούνιο του 2010 και την επιστροφή των ποσών που καταβλήθηκαν από τον Ιούλιο του 2009 έως τον Μάιο του 2010.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση των κανόνων δικαίου, παραβίαση της νομοθεσίας περί εξόδων και αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και παράβαση του άρθρου 12 του Regolamento per gli assegni vitalizi dei deputati italiani [κανονιστικής αποφάσεως περί προσόδων των Ιταλών βουλευτών].
 - Συναφώς, υφίσταται παράβαση του άρθρου 12, παράγραφος 2α, στοιχείο ν), του Regolamento per gli assegni vitalizi dei deputati italiani, που παραπέμπει στη νομοθεσία περί εξόδων και αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθόσον κακώς προβλήθηκε η διάταξη αυτή ως νομική βάση για την αναστολή καταβολής της συντάξεως λαμβανομένης υπόψη της εκ μέρους του προσφεύγοντος ασκήσεως καθηκόντων προέδρου του οργανισμού λιμένος Βενετίας.
 - Επιπλέον, η θέση προέδρου ιταλικής λιμενικής αρχής δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 12, παράγραφος 2α, στοιχείο ν), του ως άνω Regolamento, καθόσον, όπως δέχθηκε το Δικαστήριο στην απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2014 (υπόθεση C-270/13), το αξίωμα αυτό προϋποθέτει ορισμένο βαθμό εξειδίκευσεως η οποία στηρίζεται αποκλειστικώς στα επαγγελματικά προσόντα που έχει να επιδείξει ο υποψήφιος στους τομείς της οικονομίας και των μεταφορών, στερείται οποιουδήποτε δεσμού με την πολιτική, δεν σχετίζεται με διορισμό εκ μέρους της κυβερνήσεως και δεν συνεπάγεται την άσκηση πολιτικών καθηκόντων.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση των Συνθηκών και των κανόνων δικαίου, παράβαση των άρθρων 4, 6 και 15 ΣΕΕ και του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, σχετικά με την προστασία της ιδιοκτησίας, καθώς και παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της καλής πίστης.

- Ο προσφεύγων διατείνεται συναφώς ότι υφίσταται παράβαση των άρθρων 4 και 13 ΣΕΕ, βάσει των οποίων το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο οφείλει, όπως και τα λοιπά θεσμικά όργανα, να παρέχει πάντα προστασία σε περιπτώσεις κατά τις οποίες προκλήθηκε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη πολίτη, στο πλαίσιο της κοινοτικής έννομης τάξης, λόγω της συμπεριφοράς καθενός από τα υποκείμενα που συνθέτουν την έννομη αυτή τάξη.
- Προβάλλει επίσης παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της καλής πίστης, δηλαδή γενικών και θεμελιωδών αρχών του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αναγνωρισμένων και κατοχυρωμένων από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες πρέπει να τηρούνται πάντα σε περίπτωση κατά την οποία ζητείται η επιστροφή ποσών που καταβλήθηκαν σε καλόπιστο πρόσωπο.
- Τέλος, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, περί προστασίας της ιδιοκτησίας, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 6 ΣΕΕ και το οποίο έχει την αυτή νομική ισχύ με τη Συνθήκη, καθόσον η διάταξη αυτή επιβάλλει την προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ατόμου ως προς το ότι έχει ενοχική αξίωση και δικαίωμα να εισπράξει νομίμως το ποσό της αξιώσεως αυτής.

Προσφυγή της 15ης Ιανουαρίου 2015 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-17/15)

(2015/C 081/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την προκήρυξη γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/294/14 — Διοικητικοί υπάλληλοι (AD 6) στον τομέα της προστασίας των δεδομένων.
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 263, 264, 266 ΣΛΕΕ.
 - Η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το δεδικασμένο που προκύπτει από την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-566/10 P, με την οποία κριθήκαν παράνομες οι προκηρύξεις που προβλέπουν ότι οι υποψήφιοι των γενικών διαγωνισμών της Ένωσης μπορούν να ορίσουν ως δεύτερη γλώσσα μόνο τα αγγλικά, τα γαλλικά ή τα γερμανικά.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 342 ΣΛΕΕ, 1 και 6 του κανονισμού 1/58.
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή, περιορίζοντας σε τρεις γλώσσες τις γλώσσες που οι διαγωνιζόμενοι των γενικών διαγωνισμών της Ένωσης μπορούν να επιλέξουν ως δεύτερη γλώσσα, καθιέρωσε στην πράξη νέο κανονισμό για το γλωσσικό καθεστώς των οργάνων, σφετεριζόμενη την αποκλειστική αρμοδιότητα του Συμβουλίου στον τομέα αυτό.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 12 ΕΚ (νυν 18 ΣΛΕΕ), 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης, 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ, 1, παράγραφος 2, και 3 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων (ΚΥΚ), 1 και 6 του κανονισμού 1/58 και 1δ, παράγραφοι 1 και 6, 27, παράγραφος 2, 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ.
 - Κατά την προσφεύγουσα, ο γλωσσικός περιορισμός που επέβαλε η Επιτροπή εισάγει δυσμενείς διακρίσεις, διότι οι προαναφερθείσες διατάξεις αφενός απαγορεύουν την επιβολή γλωσσικών περιορισμών στους Ευρωπαίους πολίτες και στους ίδιους τους υπαλλήλους των οργάνων, εφόσον οι περιορισμοί αυτοί δεν προβλέπονται κατά τρόπο γενικό και αντικειμενικό από τους εσωτερικούς κανονισμούς των οργάνων που αναφέρονται στο άρθρο 6 του κανονισμού 1/58 και οι οποίοι έως σήμερα δεν έχουν εκδοθεί, και αφετέρου απαγορεύουν την επιβολή τέτοιων περιορισμών, αν δεν υπάρχει ειδικό και αιτιολογημένο συμφέρον της υπηρεσίας.

4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ, στο μέτρο που το άρθρο αυτό ανάγει την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης σε θεμελιώδες δικαίωμα που απορρέει από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών.
- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή προσέβαλε την εμπιστοσύνη των πολιτών σχετικά με τη δυνατότητα να επιλέγουν ως δεύτερη γλώσσα οποιαδήποτε από τις γλώσσες της Ένωσης, όπως ήταν ανέκαθεν δυνατό έως το 2007 και όπως το επανεπιβεβαίωσε το Δικαστήριο με την απόφασή του στην υπόθεση C-566/10 P.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από κατάχρηση εξουσίας και παράβαση των ουσιωδών κανόνων που είναι συμφυείς με τη φύση και τον σκοπό των προκηρύξεων διαγωνισμών, ειδικότερα των άρθρων 1δ, παράγραφοι 1 και 6, 27, παράγραφος 2, 34, παράγραφος 3, και 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, καθώς και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
- Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή, περιορίζοντας εκ των προτέρων και γενικώς σε τρεις τις γλώσσες που είναι επιλέξιμες ως δεύτερη γλώσσα, στην πραγματικότητα προέβη σε προκαταρκτικό έλεγχο των γλωσσικών ικανοτήτων των υποψηφίων, και συγκεκριμένα κατά το στάδιο της προκήρυξης και των όρων συμμετοχής, ενώ ο έλεγχος αυτός έπρεπε να διενεργηθεί κατά το στάδιο των δοκιμασιών του διαγωνισμού. Με τον τρόπο αυτό, δίδεται το προβάδισμα στις γλωσσικές γνώσεις έναντι των επαγγελματικών γνώσεων.
6. Ο έκτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 18 και 24, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2 του κανονισμού 1/58 και 1δ, παράγραφοι 1 και 6, του ΚΥΚ.
- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή, προβλέποντας ότι οι αιτήσεις συμμετοχής πρέπει υποχρεωτικώς να αποσταλούν στην αγγλική, γαλλική ή γερμανική γλώσσα και ότι η Ερσο θα αποστέλλει στους υποψηφίους στην ίδια γλώσσα τις ανακοινώσεις σχετικά με την πορεία του διαγωνισμού, προσέβαλε το δικαίωμα των Ευρωπαίων πολιτών να επικοινωνούν στη δική τους γλώσσα με τα όργανα και εισήγαγε μια περαιτέρω διάκριση εις βάρος όσων δεν έχουν γνώση σε βάθος των τριών αυτών γλωσσών.
7. Ο έβδομος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 1 και 6 του κανονισμού 1/58, 1δ, παράγραφοι 1 και 6, και 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ, 1, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, και 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ (έλλειψη αιτιολογίας), καθώς και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και από παραμόρφωση των πραγματικών περιστάσεων.
- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή αιτιολόγησε τον περιορισμό σε τρεις γλώσσες επικαλούμενη την ανάγκη να είναι οι νεοπροσλαμβανόμενοι αμέσως σε θέση να επικοινωνούν στο εσωτερικό των οργάνων. Η αιτιολογία αυτή συνιστά παραμόρφωση των πραγματικών περιστάσεων, διότι δεν προκύπτει ότι οι τρεις επίμαχες γλώσσες είναι οι πλέον χρησιμοποιούμενες για την επικοινωνία μεταξύ διαφόρων γλωσσικών ομάδων εντός των οργάνων, είναι δε δυσανάλογη προς τον περιορισμό ενός θεμελιώδους δικαιώματος, όπως είναι το δικαίωμα να μην υφίσταται κανείς γλωσσικές διακρίσεις, εφόσον υφίστανται λιγότερο περιοριστικά συστήματα για να διασφαλιστεί η ταχεία επικοινωνία στο εσωτερικό του νόμου δεσμικών οργάνων.

Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2015 — International Management Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-29/15)

(2015/C 081/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: International Management Group (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: M. Burgstaller και C. Farrell, Solicitors, και E. Wright, Barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το τροποποιημένο παράρτημα της εκτελεστικής αποφάσεως της Επιτροπής της 7ης Νοεμβρίου 2013 σχετικά με το ετήσιο πρόγραμμα δράσης για τη Μιανμάρ/Βιρμανία που πρόκειται να χρηματοδοτηθεί από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος ψηφίστηκε στις 16 Δεκεμβρίου 2014· και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο, προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η προσφεύγουσα δεν συμμορφώθηκε προς τις απαιτήσεις του άρθρου 53, στοιχείο δ', παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού του 2002 ⁽¹⁾ και το άρθρο 60, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού του 2012 ⁽²⁾.
2. Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν υπήρξε αλλαγή στους κανόνες που εφαρμόζει στα λογιστικά της συστήματα, τα συστήματα ελέγχου, εσωτερικού ελέγχου, και συνάψεως συμβάσεων, ώστε να δικαιολογείται απόφαση της Επιτροπής να μην αναθέτει πλέον στην προσφεύγουσα καθήκοντα εκτελέσεως του προϋπολογισμού.
3. Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της να τηρήσει τις αρχές της χρηστής διοικήσεως και χρηστής δημοσιονομικής διαχειρίσεως.
4. Με τον τέταρτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις της σχετικά με την αρχή της διαφάνειας.
5. Με τον πέμπτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν της υπέδειξε καμία δυνατότητα προσφυγής.
6. Με τον έκτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της αιτιολογήσεως.
7. Με τον έβδομο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η λήψη των προσβαλλόμενων μέτρων συνιστά προσβολή του δικαιώματός της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 298, σ. 1).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιανουαρίου 2015 — Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-258/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 081/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου πενταμελούς τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 223 du 14.7.2014.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Προσφυγή της 24ης Δεκεμβρίου 2014 — ZZ κατά Eurojust

(Υπόθεση F-142/14)

(2015/C 081/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: Ekkehard H. Schulze, Rechtsanwalt)

Καθής: Eurojust

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης με την οποία ο προσφεύγων δεν έγινε δεκτός στο δεύτερο στάδιο της διαδικασίας επιλογής, στο πλαίσιο της υποψηφιότητάς του για τη θέση του συμβούλου στο γραφείο του προέδρου της Eurojust.

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της 8ης Αυγούστου 2014 και της 25ης Σεπτεμβρίου 2014·
- να υποχρεώσει την καθής να επιτρέψει στον προσφεύγοντα να συμμετάσχει στο επόμενο στάδιο της διαδικασίας επιλογής και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντα.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 15ης Ιανουαρίου 2015 Spreyart κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση F-30/14) ⁽¹⁾

(2015/C 081/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 175 της 10.6.2014, σ. 56.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 12ης Ιανουαρίου 2015 DQ κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-49/14) ⁽¹⁾

(2015/C 081/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 292 της 1.9.2014, σ. 62.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL